

Arrest

**nr. 99 127 van 18 maart 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat V. LETEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 3 maart 2011 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

1.2. Op 20 september 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die de volgende dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Paghman. U bent geboren op 5 mei 1995 en bijgevolg bent u minderjarig. U bent een Tadzjiek van etnische origine en een soennitische moslim.

De problemen die u tot in België gedreven hebben zijn het gevolg van een familieruzie. Uw oom langs vaderskant, J.(...), wou na de dood van uw vader, zowat negen jaar geleden, in het huwelijk treden met uw moeder. J.(...) was vooral uit op de gronden van uw vader. Gedurende al de jaren na de dood van uw vader weigerde uw moeder echter om met hem te huwen. Uw oom langs moederskant steunde uw moeder hierin en werd in elkaar geslagen omwille van zijn duidelijke standpunt. J.(...) dreigde ermee om u te vermoorden indien uw moeder zich niet aan hem zou geven. Aangezien J.(...) een commandant was van de beruchte Paghmaanse krijgshoofd Sayyaf, had hij een machtige positie. Sayyaf zelf is voor uw vertrek uit Afghanistan een aantal keren belaagd geweest. J.(...) fluisterde Sayyaf in dat u ook betrokken was bij een aanslag tegen zijn persoon. Op de ontmoeting tussen uw oom en Sayyaf waar deze informatie gedeeld werd, was er nog een derde persoon aanwezig, iemand die uw oom langs moederszijde kende. Hij waarschuwde uw oom langs moederszijde en die zette alles in het werk om u weg te krijgen uit de regio. Jullie zijn eerst naar Kaboel gegaan, waar jullie overnachtten bij een vriend van uw oom, en daarna heeft u via Kandahar en Nimroz Afghanistan verlaten.

Op 4 maart 2012 diende u bij de bevoegde Belgische asielinstanties een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een taskara en een schoolcertificaat neer.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat uw oom steevast met uw moeder wou huwen. Uit uw verklaringen blijkt immers geenszins dat uw oom zich veel moeite heeft getroost om uw moeder aan te zetten tot een verbintenis. U gevraagd op welke manieren J.(...) zich heeft opgedrongen aan uw moeder, stelde u herhaaldelijk dat J.(...) 'haar hand vroeg' (CGVS, p. 4-6, 8-9). Andere maatregelen lijkt J.(...) niet genomen te hebben in die verschillende jaren, hoewel u regelmatig verklaarde dat hij uw moeder 'onder dwang' zou huwen en dat hij een 'machtig' man is (CGVS, p. 5-6). Niettegenstaande uw verklaringen over de machtspositie van J.(...), blijkt dat uw moeder zeer goed stand kon houden tegen haar schoonbroer in de negen jaar na de dood van uw vader. Het feit dat zij, ondanks de aanhoudende verzoeken van haar schoonbroer, zich bleef verzetten tegen een huwelijk is zeer opmerkelijk te noemen (CGVS, p. 5-6). In een Afghaanse context is het immers, en zoals u ook beaamde, helemaal niet zo eigenaardig dat de broer van de overledene de hand eist van de weduwe (CGVS, 6). In uw eigen land wordt deze gang van zaken volgens u bovendien beschouwd als een normale zaak (CGVS, p. 6). Daarenboven bevestigde u dat een vrouw in Afghanistan niet veel rechten heeft en dat ze niet echt keuzes kan maken (CGVS, p. 6). Het is dan ook niet logisch dat u beweerde dat uw moeder zich in al die jaren kon blijven verzetten tegen een huwelijk (CGVS, p. 5-6). Op basis van bovenstaande vaststellingen is het dan ook onverklaarbaar dat uw oom J.(...) een plan zou bedacht hebben om u uit de weg te ruimen, terwijl hij zijn macht en zijn positie als mannelijk gezinslid kon aanwenden om uw moeder te verplichten om te huwen (CGVS, p. 9). Zo legde de gemeenschap, of de machtige Sayyaf, hem duidelijk geen strobreed in de weg om zijn gedachten in daden om te zetten (CGVS, p. 7). Uw verklaringen over de mislukte huwelijksaanzoeken aan het adres van uw moeder en de snode plannen van uw oom J.(...) zijn bijgevolg totaal ongeloofwaardig.

Hier dient nog aan toegevoegd te worden dat het niet logisch is dat uw oom langs moederszijde zich nog steeds in Paghman bevindt zonder vermeldenswaardige problemen te hebben (CGVS, p. 7). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat hij zich als volwassen man openlijk achter het standpunt van uw moeder schaarde (CGVS, p. 5-9,). Behalve het feit dat hij eens werd geslagen waardoor hij in het ziekenhuis diende te moeten worden opgenomen, wordt hij klaarblijkelijk met rust gelaten door J.(...) (CGVS, p. 5, 9). Ook dit element in uw verhaal is helemaal niet aannemelijk. Er kan immers verondersteld worden dat J.(...) zich eerder zou keren tegen een volwassen man die zijn eigen zus strijdvaardig houdt om het huwelijk met hem niet te accepteren, dan tegen een minderjarige zoon die amper beseft wat er aan de hand is. Nogmaals kan uw versie van de feiten niet overtuigen.

Ten slotte kan uit uw verklaringen over het werk van uw oom J.(...) geenszins worden afgeleid dat hij effectief banden had met de krijgshoofd Sayyaf. Het hoeft geen betoog dat u als inwoner van Paghman weet wie Sayyaf is en dat u over hem als persoon iets kan vertellen (CGVS, p. 11). Een eenvoudige zoekactie op google op de trefwoorden 'Sayyaf' 'Paghman' levert alleen al meer dan

zeshonderd zoekresultaten op. Sayyaf is dan ook geen onbekende figuur in Afghanistan. U echter gevraagd naar het werk van uw oom J.(...) voor Sayyaf, komt u niet verder dan te zeggen dat ze vaak 'samen' zijn en dat ze samen in de auto zitten (CGVS, p. 10-11). U geeft geen andere informatie waardoor er geenszins verondersteld kan worden dat uw verklaringen hierover op waarheid berusten. Tot slot 'denkt' u de naam te kennen van de persoon die uw leven 'gered' zou hebben door informatie door te spelen aan uw oom langs moederszijde, 'W.(...) G.(...)', maar heeft u ook geen andere informatie over deze belangrijke persoon in uw asielrelaas. Ook ditmaal kunnen uw verklaringen niet overtuigen.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een taskara en een schoolcertificaat neer. Deze documenten verwijzen naar uw herkomst, een gegeven dat op zich niet betwist wordt.

Gezien bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten uit een persoonsgerichte en gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie en wordt u bijgevolg de vluchtelingenstatus geweigerd.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul, district Paghman te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 nog steeds in rekening genomen gezien UNHCR tot op heden geen nieuwe "Eligibility Guidelines" heeft vrijgegeven. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats.

Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Kabul een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden en in de zuidoostelijke regio. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

Uit deze analyse blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Kabul duidelijk verbeterd is sinds 2009. Deze tendens zette zich door. Op één ernstig incident na in december 2011, blijkt uit een analyse tot en met mei 2012, dat de provincie Kabul opvallend rustig was. Voor het district Paghman werden er in de periode van verslaggeving geen gewelddadige incidenten gemeld, mede door een sterke aanwezigheid van politie en veiligheidstroepen in de regio (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012).

U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de provincie Kabul, district Paghman, geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig “middel” voert verzoeker aan dat hij zich niet kan akkoord verklaren met de zienswijze van het Commissariaat-generaal. Verzoeker merkt op dat zijn vader ongeveer negen jaar geleden om het leven kwam bij de ontploffing van een mijn, dat hij achterbleef samen met zijn moeder en zijn twee jongere zusjes, en dat een drietal jaar geleden zijn oom langs vaderszijde, J. genaamd, zijn moeder begon lastig te vallen en haar graag wilde huwen, maar zij dit weigerde omwille van het terreurbeleid dat J. voerde in opdracht van krijgsheer Sayyaf. Verzoeker licht toe dat J. als commandant onder S. werkte en voegt eraan toe dat zij continu mensen lastig vielen en hen probeerden te verdrijven van hun gronden. Volgens verzoeker werd zijn moeder dan ook meermaals hardhandig aangepakt door J.. Toen een oom langs moederszijde, met name haar broer, het voor zijn moeder probeerde op te nemen, werd hij door medewerkers van J. op zijn akkers in mekaar geslagen, aldus verzoeker die stelt dat zijn oom ten gevolge van die slagen diende te worden gehospitaliseerd. Verzoeker oppert dat aangezien zijn moeder bleef weigeren, J. ermee dreigde hem iets aan te doen. J. wist namelijk zeer goed dat de band tussen hem en zijn moeder zeer goed was en dat zijn moeder er alles aan zou doen om hem te beschermen en hem niets te laten overkomen. J. was er, aldus verzoeker, bijgevolg zeker van dat zij uit angst dat haar zoon iets zou overkomen wel met hem zou huwen. *“Hij voegde meteen de daad bij het woord en vertelde aan Sayyaf dat de aanslag dewelke op hem werd gepleegd, waarbij er een bom werd geplaatst om Sayyaf om het leven te brengen, werd gepleegd door verzoeker”,* aldus verzoeker die stelt dat hij hierop onmiddellijk het land diende te verlaten. Verder laat verzoeker gelden dat ook nadien nog zijn moeder en zijn zussen herhaaldelijk door J. en zijn medewerkers werden geslagen. Met betrekking tot het verwijt dat hij onvoldoende kan duiden welke werkzaamheden zijn oom J. voor Sayyaf verrichtte, werpt verzoeker op dat in zijn dorp J. goed gekend was omwille van het terreurbeleid dat hij er voerde in opdracht van krijgsheer Sayyaf, dat J. er namelijk als commandant onder Sayyaf werkte en dat zij continu mensen lastig vielen en hen probeerden te verdrijven van hun gronden. Verzoeker besluit dat uit zijn verhaal alsook uit de bestreden beslissing ten overvloede blijkt dat Sayyaf erg actief is in de regio en deze bijgevolg onveilig maakt. Uit het feit dat hij zich zodanig kan manifesteren, en dit niettegenstaande de sterke aanwezigheid van politie en veiligheidstroepen, blijkt volgens hem ten overvloede dat de veiligheid van de burgers niet kan worden gegarandeerd.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker wordt door het Commissariaat-generaal afgewezen om reden dat: (i) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat zijn oom langs vaderszijde steevast met zijn moeder wilde huwen, (ii) het niet logisch, noch aannemelijk is dat zijn oom J. langs moederszijde zich nog steeds in Paghman bevindt zonder vermeldenswaardige problemen te hebben en verzoekers verklaringen hieromtrent niet overtuigen, (iii) uit zijn verklaringen over het werk van zijn oom J. geenszins kan worden afgeleid dat deze effectief banden zou hebben met de krijgsheer Sayyaf, (iv) verzoekers verklaringen over de persoon die zijn leven zou hebben gered, dit door informatie door te geven aan zijn oom langs moederszijde, evenmin kunnen overtuigen, (v) er actueel voor burgers in het district Paghman in de provincie Kabul geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en (vi) de door hem aangebrachte documenten, met name een taskara en een schoolcertificaat, niet van aard zijn om voormelde conclusies te wijzigen.

Deze motieven die allen steun vinden in het administratief dossier worden op geen enkele wijze ontkracht of weerlegd door verzoeker. Hij onderneemt hiertoe zelfs niet enige concrete poging, doch beperkt zich tot het summier hernemen van het door hem voorgehouden asielrelaas. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij met voormelde loutere herhaling in gebreke blijft. De pertinente motieven uit de bestreden beslissing blijven dienvolgens onverminderd overeind en worden door de Raad beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER